Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU MÄÄRUS (neljas koda laiendatud koosseisus)

9. märts 2022 *

Tühistamishagi – Esindamine advokaadi poolt, kes ei ole hageja suhtes sõltumatu kolmas isik – Vastuvõetamatus

Kohtuasjas T-727/20,

Nigar Kirimova, elukoht München (Saksamaa), esindajad: advokaadid A. Parassina ja A. García López,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), esindajad: G. Predonzani ja A. Söder,

kostja,

mille ese on ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada EUIPO tegevdirektori 30. septembri 2020. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata hageja taotlus teha erand nõudest olla mõne Euroopa Majanduspiirkonna (EMP) liikmesriigi kodanik, millest sõltub selle ameti juures esindusõigust omavate kutseliste esindajate nimekirja kandmine,

ÜLDKOHUS (neljas koda laiendatud koosseisus),

koosseisus: koja president S. Gervasoni, kohtunikud L. Madise, P. Nihoul, R. Frendo (ettekandja) ja J. Martín y Pérez de Nanclares,

kohtusekretär: E. Coulon,

on teinud järgmise

määruse

Vaidluse taust

1 Hageja Nigar Kirimova töötas asjaolude asetleidmise ajal juristina advokaadibüroos Brandstock Legal Rechtsanwaltgesellschaft mbH (edaspidi „Brandstock Legal“). Ta esitas 10. oktoobril 2019 Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ametile (EUIPO) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni

* Kohtumenetluse keel: inglise.

2017. aasta määruse (EL) 2017/1001 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2017, L 154, lk 1) artikli 120 alusel taotluse kanda ta selle ameti juures esindusõigust omavate kutseliste esindajate nimekirja. Kuna ta on Alžeeria kodanik, taotles ta samal ajal selle artikli lõike 4 punkti b alusel erandi tegemist nõudest, et ta peab olema mõne Euroopa Majanduspiirkonna (EMP) liikmesriigi kodanik, mis on sätestatud nimetatud määruse artikli 120 lõike 2 punktis a (edaspidi „kodakondsusnõue“).

2 EUIPO teatas 30. jaanuari 2020. aasta kirjas hagejale, et tema eranditaotlus on vastuvõetamatu, kuna sellele ei ole lisatud nõuetekohaseid tõendeid.

3 Hageja esitas 9. ja 13. märtsil 2020 vastuseks 30. jaanuari 2020. aasta kirjale oma seisukoha.

4 EUIPO tegevdirektor jättis 30. septembril 2020 rahuldamata hageja taotluse teha erand kodakondsusnõudest (edaspidi „vaidlustatud otsus“).

Menetlus ja poolte nõuded

5 Hageja esitas hagiavalduse, millele oli alla kirjutanud advokaadibüroo Brandstock Legali advokaat ja mis saabus Üldkohtu kantseleisse 7. detsembril 2020.

6 Üldkohus palus kodukorra artiklis 89 ette nähtud menetlust korraldavate meetmete raames hagejal ära näidata kõik tööalased suhted, mis tal on oma advokaadiga. Hageja vastas sellele palvele 20. jaanuaril 2021.

7 EUIPO esitas kostja vastuse 21. aprillil 2021.

8 Hageja esitas 7. juunil 2021 repliigi ja EUIPO esitas 23. juulil 2021 vasturepliigi.

9 Üldkohtu president määras kodukorra artikli 27 lõike 3 alusel 21. septembri 2021. aasta otsusega käesoleva kohtuasja teisele ettekandja-kohtunikule, et optimeerida Üldkohtu töökoormust, mis on seega korrakohase õigusemõistmise huvides.

10 Üldkohtu neljanda koja ettepanekul otsustas Üldkohus kodukorra artikli 28 alusel suunata kohtuasja edasi laiendatud kooseisule.

11 Hageja palub Üldkohtul:

– tühistada vaidlustatud otsus;

– muuta vaidlustatud otsust nii, et talle tehakse määruse 2017/1001 artikli 120 lõike 4 punkti b alusel erand kodakondsusnõudest;

– muuta vaidlustatud otsust nii, et EUIPOt kohustatakse kandma ta määruse 2017/1001 artikli 120 kohasesse kutseliste esindajate nimekirja;

– mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

12 EUIPO palub Üldkohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

13 EUIPO väidab, et hagi on vastuvõetamatu, esitamata küll kodukorra artikli 130 lõike 1 alusel eraldi dokumendiga vastuvõetamatuse vastuväidet.

14 EUIPO väidab, et Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 19 kolmanda lõigu kohaselt ei ole poolel õigust esindada ennast ise, vaid ta peab kasutama advokaadi teenuseid, ning et kohtupraktika kohaselt on advokaat selle sätte tähenduses kolmas isik, kes on struktuuriliselt, hierarhiliselt ja funktsionaalselt sõltumatu isikust, keda ta kohtus esindab. Hageja nimel hagi esitanud advokaat töötas hagi esitamise ajal hagejaga samas advokaadibüroos ja oli hagejast kõrgemal seisval ametikohal ega vastanud seega tingimusele, et ta peab olema sõltumatu kolmas isik. Seetõttu on hagil puudus, mida ei ole võimalik kõrvaldada, ja seega on see vastuvõetamatu.

15 Kodukorra artikli 129 kohaselt võib Üldkohus igal ajal ettekandja-kohtuniku ettepanekul omal algatusel, olles kohtuasja pooled ära kuulanud, otsustada põhistatud määrusega, et asja läbivaatamist takistab avalikust huvist tulenev asjaolu. Üldkohus leiab, et käesolevas asjas on toimikus piisavalt tõendusmaterjali, ja otsustab lahendada kohtuasja põhistatud määrusega ilma menetlust jätkamata.

16 Tuleb meelde tuletada, et Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 19 kolmandas lõigus, mida kohaldatakse Üldkohtule põhikirja artikli 53 esimese lõigu alusel, on sätestatud, et muid pooli kui Euroopa Liidu liikmesriigid ja institutsioonid, EMP lepingu osalisriigid ning samuti nimetatud lepingus osutatud Euroopa Vabakaubanduse Assotsiatsiooni järelevalveamet peab esindama advokaat. Neljandas lõigus on täpsustatud, et menetluse poolt võib kohtus esindada või abistada üksnes advokaat, kellel on õigus esineda liikmesriigi või muu EMP lepingu osalisriigi kohtus.

17 Mis puudutab advokaadi mõistet, siis tuleb märkida, et kuna Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 19 kolmandas lõigus ei ole viidatud liikmesriikide riigisisestele õigusaktidele, siis tuleb seda tõlgendada kogu liidus autonoomselt ja ühetaoliselt, võttes arvesse nii selle sätte sõnastust kui ka konteksti ja eesmärki (vt 4. veebruari 2020. aasta kohtuotsus Uniwersytet Wrocławski ja Poola vs. REA, C-515/17 P ja C-561/17 P, EU:C:2020:73, punkt 57 ning seal viidatud kohtupraktika).

18 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleneb Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 19 kolmandast lõigust, et Üldkohtule hagi esitamiseks peab selle sätte tähenduses pool kasutama kolmanda isiku teenuseid (vt selle kohta 4. veebruari 2020. aasta kohtuotsus Uniwersytet Wrocławski ja Poola vs. REA, C-515/17 P ja C-561/17 P, EU:C:2020:73, punkt 58 ning seal viidatud kohtupraktika).

19 Kolmanda isiku poolt õigusliku esindamise nõude eesmärk vastab advokaadi rolli käsitusele, kes tegutseb korrakohase õigusemõistmise huvides ning eelkõige selleks, et kaitsta ja võimalikult hästi kaitsta esindatava huve täiesti sõltumatult ja seadusi ning ametialaseid ja kutse-eetika

norme järgides (vt selle kohta 4. veebruari 2020. aasta kohtuotsus Uniwersytet Wrocławski ja Poola vs. REA, C-515/17 P ja C-561/17 P, EU:C:2020:73, punktid 61 ja 62 ning seal viidatud kohtupraktika).

20 Advokaadi sõltumatuse küsimust tuleb hinnata ka lähtuvalt igaühe õigusest tõhusale õiguskaitsevahendile kohtus ja õigusest saada seejuures nõu ning kaitset ja olla esindatud, mis on tagatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 esimese ja teise lõiguga (vt selle kohta kohtujurist Bobeki ettepanek liidetud kohtuasjades Uniwersytet Wrocławski ja Poola vs. REA, C-515/17 P ja C-561/17 P, EU:C:2019:774, punktid 78 ning 104). Sellega seoses tuleb arvesse võtta asjaolu, et kohtus esindamine eeldab usaldussuhet, mis põhineb isiklikul valikul ja on lepingulise iseloomuga, kuna õigussubjekt on vaba valima endale advokaati ja põhimõtteliselt on ka advokaat vaba oma klientide valikul (vt selle kohta kohtujurist Bobeki ettepanek liidetud kohtuasjades Uniwersytet Wrocławski ja Poola vs. REA, C-515/17 P ja C-561/17 P, EU:C:2019:774, punkt 111).

21 Arvestades seega advokaadi rolli tema esindatava huvide tõhusas kohtulikus kaitses (vt punkt 19 eespool) ja põhiõiguste harta artiklit 47, peab mis tahes sekkumine sellesse suhtesse põhinema kaalukatel põhjustel, mis näitavad, miks on selgelt ja tingimata vaja „kaitsta hagejat tema advokaadi eest“ (kohtujurist Bobeki ettepanek liidetud kohtuasjades Uniwersytet Wrocławski ja Poola vs. REA, C-515/17 P ja C-561/17 P, EU:C:2019:774, punkt 111). Järelikult, nagu Euroopa Kohus on sedastanud, tuleb advokaadi sõltumatust mõista nii, et tal mitte ei puudu kliendiga mis tahes side, vaid puuduvad sidemed, mis ilmselgelt riivavad advokaadi võimet täita oma kliendi kaitsmise ülesannet nii, et ta teenib oma kliendi huve parimal võimalikul viisil (4. veebruari 2020. aasta kohtuotsus Uniwersytet Wrocławski ja Poola vs. REA, C-515/17 P ja C-561/17 P, EU:C:2020:73, punktid 64 ning 67).

22 Arvestades Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 19 kolmandat lõiku, sellel põhinevat kohtupraktikat ja põhiõiguste harta artiklit 47, kuna Euroopa Liidu Kohtu võimalus lükata hagiavaldused vastuvõetamatuse tõttu tagasi piirdub üksnes advokaadi sõltumatuse ilmselge puudumise juhtudega, tuleneb sellest ümberpöördult, et pädevus lahendada kõik muud huvide konfliktidest või segadustest tulenevad raskused on põhimõtteliselt selleks volitatud riiklikel asutustel, eelkõige neil, kellel on kutse- ja distsiplinaareeskirjade pädevus, ning liidu kohtunik võib sekkuda vaid erandkorras.

23 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb erandeid tõlgendada kitsalt, sest vastasel korral kaotaksid üldreeglid igasuguse sisu (vt 22. aprilli 2010. aasta kohtuotsus komisjon vs. Ühendkuningriik, C-346/08, EU:C:2010:213, punkt 39 ja seal viidatud kohtupraktika).

24 Sellest järeldub, et asjaolud, mis takistavad advokaadil esindatavat esindada, peavad olema niisugust laadi ja niisuguse ulatusega, et on ilmne, et kuigi advokaat on hageja suhtes formaalselt kolmas isik, on ta majanduslikult või isiklikult seotud kas vaidluse või ühe poolega, mis seab kahtluse alla tema tegeliku sõltumatuse (kohtujurist Bobeki ettepanek liidetud kohtuasjades Uniwersytet Wrocławski ja Poola vs. REA, C-515/17 P ja C-561/17 P, EU:C:2019:774, punkt 137). Teisisõnu peavad need seosed kujutama endast kaalukaid põhjuseid, mille alusel saab järeldada, et advokaat ei ole oma kliendi huvide parimal viisil kaitsmiseks piisavalt sõltumatu (vt selle kohta 4. veebruari 2020. aasta kohtuotsus Uniwersytet Wrocławski ja Poola vs. REA, C-515/17 P ja C-561/17 P, EU:C:2020:73, punktid 61 ning 62).

25 Selleks et tagada, et advokaat on tõepoolest sõltumatu kolmas isik, tuleb võtta arvesse kutsealast keskkonda, milles ta töötab ajal, kui asi jõuab liidu kohtusse (vt selle kohta 6. septembri 2012. aasta kohtuotsus Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej ja Poola vs. komisjon, C-422/11 P ja C-423/11 P, EU:C:2012:553, punkt 25).

26 Seega ei saa hageja esindamist isiku poolt, kes on tema töötaja või kes on majanduslikult temast sõltuv, pidada vastavaks sõltumatu kolmanda isiku poolt esindamise nõudele (5. septembri 2013. aasta kohtumäärus ClientEarth vs. nõukogu, C-573/11 P, ei avaldata, EU:C:2013:564, punkt 13).

27 Advokaadi sõltumatuse nõude eiramine võib siiski esineda ka paljudes muudes faktilistes olukordades ja seega tuleb iga juhtumit hinnata eraldi (vt selle kohta 20. novembri 2017. aasta kohtumäärus BikeWorld vs. komisjon, T-702/15, EU:T:2017:834, punkt 35, ning kohtujurist Bobeki ettepanek liidetud kohtuasjades Uniwersytet Wrocławski ja Poola vs. REA, C-515/17 P ja C-561/17 P, EU:C:2019:774, punkt 64).

28 Nii otsustas Euroopa Kohus siiski, et õppejõuna töötamise tsiviilõiguslikust lepingust tulenev seos ei ole piisav, et keelata kõnealusel õppejõul esindada oma ülikooli advokaadina (4. veebruari 2020. aasta kohtuotsus Uniwersytet Wrocławski ja Poola vs. REA, C-515/17 P ja C-561/17 P, EU:C:2020:73, punktid 66–68). Kõnealusel juhul oli vaidlus aga seotud hageja ülikooli ja Teadusuuringute Rakendusameti (REA) vahelise sellise kokkuleppe lõpetamisega, mis oli sõlmitud teadusuuringu Cossar (Cooperative Spectrum Sensing Algorithms for Cognitive Radio Networks) rahastamiseks ja mis ei olnud kuidagi seotud ülikooli esindaja eralase tööga, mis seisnes üksnes rahvusvahelise eraõiguse õpetamises. Teisisõnu ei olnud vaidlusel mingit seost advokaadi tööga tema esindatava heaks.

29 Näidates ilmekalt arvesse võetavate juhtumite mitmekesisust, on Euroopa Kohus seevastu ka otsustanud, et esindatavast juriidilisest isikust piisavalt sõltumatu ei ole advokaat, kes täidab selles juriidilises isikus olulisi haldus- ja finantsülesandeid, mille tõttu tuleb teda pidada ettevõtja kõrgele juhtimistasandile kuuluvaks (vt selle kohta 29. septembri 2010. aasta kohtumäärus EREF vs. komisjon, C-74/10 P ja C-75/10 P, ei avaldata, EU:C:2010:557, punktid 50 ja 51, ning 6. aprilli 2017. aasta kohtumäärus PITEE vs. komisjon, C-464/16 P, ei avaldata, EU:C:2017:291, punkt 25).

30 Samuti on Üldkohus leidnud, et asjaolu, et advokaadil on 10% osalus hageja kapitalis, ei võimalda lugeda täidetuks tingimust, et ta on viimati nimetatust sõltumatu kolmas isik (20. novembri 2017. aasta kohtumäärus BikeWorld vs. komisjon, T-702/15, EU:T:2017:834, punktid 37, 38, 40 ja 41, ning kohtujurist Bobeki ettepanek liidetud kohtuasjades Uniwersytet Wrocławski ja Poola vs. REA, C-515/17 P ja C-561/17 P, EU:C:2019:774, punkt 43), ja seda isegi siis, kui puudub nendevahelisest töölepingust tulenev mis tahes alluvussuhe.

31 Sarnaselt on Euroopa Kohus otsustanud, et advokaadid, kes on palgatud mitte nende esindatava menetluspoole, vaid temaga seotud üksuse poolt, ei vasta sõltumatuse nõudele, kuna olgugi, et need kaks üksust olid formaalselt eraldi, olid nende huvid suures osas ühised (6. septembri 2012. aasta kohtuotsus Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej ja Poola vs. komisjon, C-422/11 P ja C-423/11 P, EU:C:2012:553, punkt 25).

32 Käesoleval juhul nähtub toimikust, et hageja töötas hagiavalduse esitamise ajal juristina advokaadibüroos Brandstock Legal ja et hagiavalduse allkirjastanud advokaat A. Parassina oli samas büroos advokaat. Täpsemalt kuulus hageja isegi selle meeskonna koosseisu, mida viimati nimetatu juhtis, ja ta oli tema asetäitja.

33 Sellest järeldub, et hageja ja tema advokaadi kutsealased suhted olid eriti tihedad.

34 Samuti ei saa nõustuda vastupidiste väidetega – mille hageja esitas oma vastustes eespool punktis 6 viidatud menetlust korraldavale meetmele pärast seda, kui tema tähelepanu oli juhitud probleemile, mida tema esindamine võib tekitada –, mille kohaselt hageja ja tema advokaadi vahel ei ole mingit struktuurilist või funktsionaalset sõltuvussuhet, kuna nende suhe on horisontaalne, mitte vertikaalne, ning et nad kuuluvad isegi kahte eraldiseisvasse struktuuriüksusesse.

35 Lisaks olgu märgitud, et hageja ja A. Parassina vahelised seosed olid seda tugevamad, et käesolev vaidlus puudutab otseselt hageja elukutset, mille alal ta tegutses hagi esitamise ajal samas advokaadibüroos, kus oli A. Parassina, ja tolle juhtimise all. Hagi ese on nimelt keeldumine teha hagejale erand, ilma milleta ei saa ta teda kanda füüsiliste või juriidiliste isikute esindajate nimekirja, kes omavad EUIPOs esindusõigust. Tema töö Brandstock Legali juures ja A. Parassina juhitud meeskonnas seisnes aga just intellektuaalomandi juhtumite käsitlemises.

36 Sellega seoses tuleb samuti silmas pidada, et hageja esitas oma taotluse kanda ta EUIPOs esindusõigust omavate kutseliste esindajate nimekirja ja oma taotluse teha erand kodakondsusnõudest oma tööandja faksiseadmelt ning et kuigi ta on neis mõlemas taotluses ära toonud oma isiklikud posti- ja e-posti aadressid, on ta samuti märkinud oma tööalase e-posti aadressi. Samuti esitas hageja sama faksi teel 9. ja 13. märtsil 2020 oma seisukohad vastuseks 30. jaanuari 2020. aasta kirjale.

37 Samuti nähtub toimiku materjalidest ja menetlusdokumentidest, et Brandstock Legal üldiselt ning advokaat A. Parassina konkreetselt näitasid korduvalt üles huvi hageja poolt EUIPO-le esitatud taotluse ja vaidluse lahendamise vastu.

38 Esiteks koostati 6. märtsil 2020 EUIPO menetluse jaoks soovituskiri, mille allkirjastas hageja advokaat Brandstock Legali nimel ja selle kirjablanketil ning mis oli lisatud 9. märtsil 2020 esitatud taotlusele vaadata keeldumisotsus uuesti läbi ja esitatud selle taotluse lisas. Selles kirjas rõhutas hageja advokaat, et hageja on andnud märkimisväärse panuse advokaadibüroo töösse, ja lõpetas selle märkides, et „oleksime väga tänulikud, kui [EUIPO] kannaks [ta] esindajate nimekirja“.

39 Teiseks, nagu toob esile EUIPO, on hagiavalduses märgitud, et Brandstock Legal, kelle tegevusalaks on hageja sõnul üksnes kaubamärgid ja intellektuaalomand, „kannab kõik kulud, mis on seotud [tema] kandmisega Iiri [kaubamärkide] registrisse, sest samuti on [advokaadibüroo] huvides, et hageja formaalne kvalifikatsioon kajastaks õigesti tema töö sisu“.

40 Kolmandaks on hagiavalduses märgitud, et „hagejat esindab advokaat A. Parassina ise, sest tema ülemusena teab ta paremini kui keegi teine, et hageja on kõrgelt kvalifitseeritud“. Nende teemade näitlikustamiseks on hagiavalduses täpsustatud, et „mitmes uute klientide leidmiseks mõeldud kuulutuses esitab Brandstock [Legal] organisatsiooniskeeme, kus on näidatud kliendiportfellidega töötav meeskond, ja hagejat esitletakse [advokaadibüroo] reklaamimiseks meeskonna ühe staažikaima ja kogenuima liikmena“.

41 Neljandaks on hagiavalduses märgitud, et „hagejale määrati [ühe] kliendi […] portfell, võttes arvesse [kliendi] soove, tema portfelli mahtu ja [kliendi] tähtsust Brandstock Legali jaoks, kuna ta on üks advokaadibüroo parimatest ja pädevaimatest töötajatest“.

42 Viiendaks on hagiavalduses sõnaselgelt rõhutatud, et „hageja kandmine EUIPOs esindusõigust omavate kutseliste esindajate nimekirja on [advokaadibüroole] ja meeskonnale oluline“, mistõttu „vaidlustatud otsus tekitab kahju nii hagejale kui ka [sellele büroole]“.

43 Ühelt poolt nähtub nendest asjaoludest selgelt, et advokaadibürool Brandstock Legal, kelle üht osakonda juhtis advokaat A. Parassina, oli hagi esitamise ajal otsene huvi kohtuvaidluse lahenduse vastu. Teiselt poolt nähtub sellest samuti, et ei saa nõustuda hageja repliigis esitatud väidetega, mille kohaselt advokaat A. Parassina esindab teda üksnes kui sõber ja Brandstock Legalil ei ole konkreetset huvi selle vastu, et ta registreeritaks kaubamärgivolinikuna.

44 Hageja väidab küll, et tal ei olnud EUIPOs esindusõigust omavate kutseliste esindajate nimekirja kandmist vaja oma töökoha säilitamiseks.

45 Võttes arvesse ühelt poolt käesolevat juhtumit iseloomustavat kutsealast keskkonda, nimelt tihedat seost hageja, tema esindaja ja Brandstock Legali vahel, ning teiselt poolt juhtumi peaosatäitjate majanduslike huvide sügavust ja selget ühtelangevust, ei olnud siiski ilmselgelt A. Parassina hagi esitamise ajal oma kliendi huvide parimal viisil kaitsmiseks piisavalt sõltumatu ja oli olukorras, mis ilmselgelt riivab tema võimet täita seda ülesannet (vt eespool punktid 19, 21 ja 24).

46 Seetõttu tuleb asuda seisukohale, et advokaat A. Parassinat ei saa pidada sõltumatuks kolmandaks isikuks ja seega ei saa teda pidada sõltumatuks kolmanda isikuna tegutsevaks „advokaadiks“ Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 19 kolmanda lõigu tähenduses.

47 Lisaks tuleb märkida, et Brandstock Legali ja A. Parassina konkreetne suhe hagejaga, mis tekitas nende erilise huvi kohtuvaidluse vastu, on pärast hagi esitamist siiski katkenud, kuna hageja otsustas jätkata oma karjääri kaubamärgivolinikuna ühe rahvusvahelise äriühingu Saksamaa peakontoris ning hagejat abistab nüüd üks teine advokaat, kes ei kuulu advokaadibüroosse Brandstock Legal. Ühelt poolt tuleb siiski meelde tuletada, et hagi vastuvõetavust hinnatakse hagiavalduse esitamise hetkel valitsenud olukorra alusel (vt 16. jaanuari 2020. aasta kohtumäärus Hemp Foods Australia vs. EUIPO – Cabrejos (Sativa), T-128/19, ei avaldata, EU:T:2020:3, punkt 20 ja seal viidatud kohtupraktika), ning teiselt poolt on nõue, et allkirja peab andma advokaat, kellel on õigus esineda liikmesriigi või muu EMP lepingu osaliseks olevas kohtus, oluline vorminõue, mis kodukorra artikli 78 lõike 6 kohaselt ei kuulu nõuete hulka, mille võib esitada pärast hagi esitamise tähtaja möödumist (vt analoogia alusel 5. septembri 2013. aasta kohtumäärus ClientEarth vs. nõukogu, C-573/11 P, ei avaldata, EU:C:2013:564, punktid 22 ja 23, ning 17. juuli 2014. aasta kohtumäärus Brown Brothers Harriman vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, C-101/14 P, ei avaldata, EU:C:2014:2115, punkt 21).

48 Kõike eeltoodut arvestades tuleb hagi jätta vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.

Kohtukulud

49 Kodukorra artikli 134 lõike 1 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.

50 Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud vastavalt EUIPO nõudele välja mõista hagejalt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (neljas koda laiendatud koosseisus)

määrab:

1. **Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.**

2. **Jätta Nigar Kirimova kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukulud.**

Luxembourg, 9. märts 2022

Kohtusekretär
E. Coulon

Koja president
S. Gervasoni